यतः । यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवाणि निषेवते ।
ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति अध्रुवं नष्टमेव च ॥ २०५ ॥

ततोऽसौ स्वकर्मवशान्निराशः कटकं प्रविष्टः ।
कर्तव्यानि च मित्राणि दुर्बलानि बलानि च ।
5 पश्य कूर्मपतिर्बद्धो मूषिकेण विमोचितः ॥ २०६ ॥

मन्थरादयः सर्वे मुक्तव्यापदः स्वस्थानं गत्वा यथासुखमास्थिताः । अथ राजपुत्रैः सानन्दमुक्तं । सर्वे श्रुतवन्तः सुखिनो वयं । सिद्धं नः समीहितं । विष्णुशर्मोवाच । एतावद्भवतामभिलषितं संपन्नं । अपरमपीदमस्तु ।

मित्रं प्राप्नुत सज्जना जनपदे लक्ष्मीः समालम्बतां ।
10 भूपालाः परिपालयन्तु वसुधां शश्वत् स्वधर्मे स्थिताः ।
आस्तां मानसतुष्टये सुकृतिनां नीतिर्नवोढेव वः ।
कल्याणं कुरुतां जनस्य भगवांश्चन्द्रार्द्धचूडामणिः ॥ २०७ ॥

इति हितोपदेशे मित्रलाभो नाम
प्रथमकथासंग्रहः
समाप्तः ॥